

[Tu se čita opombica o nekdanjem učenci Trstenjakovem, živečem v Bukovini, ki je njemu na slavo spisal članek v nekem bukovinskem listu. Potem stoje te-le opazke:]

Plus non possum scribere, laboro corpore et spiritu. Vale et fave amico sincerissimo

2. februarja 1867 [krivo, nam. 1876]. Terstenjak.

Sedaj pa vas vprašam, kaj namerjate s tem [životopisom]? — Moji nečimernosti se ne morete laskati, ker menim, da nikoli nisem bil nečimern. Ako me ne opišete objektivno in istinito, ne doseževa pohvale ne vi ne jaz; ako me hočete mlademu zarodu postaviti za vzgled, to bi še imelo nekaj zmisla. Vi veste, da delam z velikimi trudi telesnimi, da si na kvaro svojemu zdravju pridobivam prostega časa za delo, utrgujem si najpotrebnejših stvarij, da si nabavljam književnih pomočkov, da sem samouk, ki se moram boriti za svoje izobražanje. Ko bi živel v ugodnejšem razmerji, gotovo bi prekosil marsikaterega glasovitega učenjaka; takó pa zvem v svoji samotni vasi dosti-krat šele pozno o najnavadnejših preiskavah. Nastopil sem v taki dóbi kot rodoljub, ko jih je bilo še malo; niti šola niti družba, niti vzgoja niti književnost me niso izobrazile, nego božja milost, in zató sodelujem, da ne bi živel zaman. Za svoje trude doslej nisem prejel nikake zahvale, za zvesto duhovsko delovanje srednjo faro, za znanstveno delavnost malo priznanja. Kot rodoljub pri nobeni naših strank ne uživam iskrene ljubezni, ker nisem pretiran in ker se ne prikupujem nobeni stranki, niti se ne udeležujem njih strastij. Jaz sem na svetu — ali skoro bi bil začel hvaliti samega sebe! Oj, slabost človeška! Parce mihi Domine! ¹⁾ —

(Konec prihodnjič.)

¹⁾ Takó slove Trstenjakov svojeročni životopis. V njega dopolnek naj se primeri životopis, katerega je spisal *Andrej Pekonja*, izdal *Anton Trstenjak* v Ljubljani leta 1887., sosebno kar se tiče književnega delovanja Davorinovega.

Solze ni.

Ko z nebá vročina žgè,
Da pod njim življenje mrè,
Prirosí dežèk hladán,
Góro oživí in plan.

Bolečine žar pekoč
Žgè srcé mi dan in noč,
Njega pa ne porosí
Solza iz mojih očíj . . .

Lojz.

